Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul *****, judecător Viorel Botnaraș
Dosarul nr. 2r-2296/25 (2-25159494-02-2r-25112025)

D E C I Z I E

8 decembrie 2025 mun. *****

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Nicolae Ghedrovici și Diana Corlăteanu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Ludmila Goncearenco, în interesele victimei Șevcenco Elizaveta,

împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul ***** din 13 noiembrie 2025, prin care s-a respins cererea depusă de avocatul Ludmila Goncearenco, în interesele victimei *****privind eliberarea ordonanței de protecție ca victimă a violenței în familie,

în cauza civilă, la cererea avocatului Ludmila Goncearenco, în interesele victimei Șevcenco Elizaveta, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Șevcenco Ivan,

A C O N S T A T A T:

Circumstanțele cauzei:

La 13 noiembrie 2025, avocatul Ludmila Goncearenco, în interesele victimei *****a depus cerere privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor admise de către agresorul Șevcenco Ivan.

Prin cererea depusă a solicitat aplicarea următoarelor măsuri de protecție pe un termen de 3 luni:

- obligarea de a sta departe de la locul aflării victimei, la odistanță de minim 100 m;
- interzicerea oricărui contact direct sau indirect sau prin orice mijloace cu victima;
- interzicerea exercitării oricărei forme de influență sau control asupra victimei, interzicerea oricărei forme de violență fizică sau psihologică;

- obligarea agresorului Șevcenco Ivan de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, ca fiind necesară pentru reducerea violenței sau eliminarea ei;

- aplicarea brățării pentru monitorizarea agresorilor.

În motivarea cererii a invocat că, căsătoria între *****și Șevcenco Ivan a fost încheiată la 8 martie 2012, fiind înregistrată la Primăria satului *****, raionul *****, sub nr.2.

Ulterior, *****a plecat la muncă peste hotarele țării, iar veniturile obținute erau transmise constant pentru întreținerea familiei în Republica Moldova și în special pentru investiții semnificative în imobilul ce constituie bun comun al soților, unde și locuiește la moment Șevcenco Ivan.

Totodată, a susținut că, la 25 august 2025, Șevcenco Ivan a depus cerere de desfacere căsătorie, despre care victima a aflat recent și la 11 noiembrie 2025 s-au prezentat la prima ședința de judecată stabilită.

După ședința de judecată, victima i-a comunicat agresorului că dorește să își ia bunurile din casa unde au locuit aceștia împreună timp de 13 ani, deoarece în curând va fi perioada de iarnă, iar dânsa nu are haine groase. Lacătul ușii este schimbat și din acest motiv dânsa nu are acces în imobil.

Mai mult ca atât, a menționat că în locul unei discuții civilizate, Șevcenco Ivan a insultat-o, numind-o cu cuvinte injurioase, necenzurate și ofensatoare, de natură să-i aducă atingere onoarei, demnității și reputației sale.

A enunțat că în acest sens, a fost necesară intervenția organelor de poliție, care s-au deplasat la fața locului pentru a restabili ordinea publică și a constata circumstanțele incidentului.

Astfel, a fost întocmit chestionarul de constatare a riscurilor în cazurile de violență în familie, chestionarul de evaluare a riscurilor de letalitate a violenței în familie, fișa de referire a cazului de violență în familie pentru asistență și protecție a victimelor.

De asemenea a notat că, Șevcenco Ivan a făcut publice mai multe materiale foto ale victimei, fără consimțământul dînsei, însoțite de afirmații ofensatoare și acuzații grave, fapt ce a condus la multiplicarea impactului și la prejudicierea gravă a imaginii, reputației și vieții sale private.

Consideră victima că prin acțiunile sale, Ivan Șevcenco manifestă violență psihologică, economică și violență împotriva femeilor. Or, bunurile sale persoanele nu pot fi luate din casa comună și el manifestă autoritate, fiind bărbat o amenință ca aceasta sa tacă în fața lui dacă nu o va lovi.

Injuriile au loc în mod repetat și constant, și sunt aduse atât în mod direct cât și prin intermediul apelurilor telefonice și alte rețele de socializare. Limbajul utilizat este degradant, comportamentul acestuia este persistent și urmărește vădit denigrarea și

compromiterea reputației, producând-i o stare de stres, rușine și umilință, fapt ce îi afectează viața personală și relațiile sociale.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul ***** din 13 noiembrie 2025 a fost respinsă cererea depusă de avocatul Ludmila Goncearenco, în interesele victimei *****privind eliberarea ordonanței de protecție ca victimă a violenței în familie. (f.d. 25-29)

Solicitarea recurentei:

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 19 noiembrie 2025, prin intermediul oficiului poștal, avocatul Ludmila Goncearenco, în interesele victimei *****a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul ***** din 13 noiembrie 2025, solicitând amiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu pronunţarea unei noi hotărâri de admitere a cererii, cu eliberarea ordonanței de protecție.

Argumentele recurentei:

În argumentarea cererii de recurs, avocatul Ludmila Goncearenco, în interesele victimei *****a reiterat motivele de fapt și de drept indicate în cerere.

A relatat că, prima instanță nu a luat în considerare faptul că, de către IP ***** au fost prezentate probe care confirmă existența violenței, iar reprezentantul persoanei interesate, IP ***** în ședința de judecată a pledat pentru admiterea cererii în sensul formulat. Or, pe lângă violența fizică la care face referire instanța de fond, există și alte tipuri de violență împotriva femeilor.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost pronunţată la 13 noiembrie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 19 noiembrie 2025, prin intermediul oficiului poștal. (f.d. 32-36)

Astfel, recursul declarat de avocatul Ludmila Goncearenco, în interesele victimei Șevcenco Elizaveta, împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul ***** din 13 noiembrie 2025, se consideră depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza

copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În acord cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Colegiul civil reține că, în baza Convenției nr.1950 din 4 noiembrie 1950 pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, art.8 cu privire la dreptul la respectarea vieții private şi de familie, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie. Măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăților altora.

Conform art.11 alin.(1) din Legea nr. 45-XVI din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, victimei i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor legitime.

În accepțiunea art. 278^3 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se examinează de instanțele judecătorești conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislația de prevenire şi combatere a violenței în familie.

Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei şi a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire şi combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.

Prin prisma art. 278^4 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de către procuror.

Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune la instanța judecătorească competentă de la domiciliul sau locul de aflare a victimei sau a agresorului, de la locul unde victima a solicitat asistență sau de la locul unde a avut loc actul de violență.

Norma cuprinsă la art. 278^5 Cod de procedură civilă reglementează că, în cererea privind aplicarea măsurilor de protecții se indică circumstanțele actului de violență, intensitatea, durata, consecințele suportate şi alte circumstanțe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protecție.

Iar art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă, prevede că declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice. Instanța de judecată poate solicita, după caz, organului de asistență socială sau poliției prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor. Instanța de judecată poate solicita şi alte acte necesare pentru examinarea cererii.

În condițiile art. 278^8 Cod de procedură civilă, termenul măsurilor de protecție poate fi prelungit de instanța de judecată la cererea repetată ca urmare a comiterii faptelor de violență în familie în primul termen de aplicare a măsurilor de protecție sau ca rezultat al nerespectării condițiilor prevăzute în ordonanța de protecție ori dacă, la expirarea termenului de aplicare a măsurilor de protecție, asupra victimei se menține pericolul de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea agresorului. La cererea întemeiată a victimei, instanța de judecată poate revoca măsurile de protecție aplicate, asigurându-se că voința victimei este liber exprimată şi că nu a fost supusă presiunilor din partea agresorului.

Art.12 alin. (1) a Legii nr. 45 din 1 martie 2007 statuează că victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă în familie şi să solicite protecţie.

În acest context, Colegiul notează că în cazurile de violență în familie, **scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat**, or, sunt puse în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul punctează că, declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție **doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta.**

În acest caz, pentru **probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.**

În temeiul art. 2 Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, *violenţă în familie* reprezintă orice acţiune sau inacţiune intenţionată, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare a unor alte persoane, manifestată fizic sau

verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alţi membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum şi contra proprietăţii comune sau personale.

În conformitate cu prevederile normei menționate, *violenţă psihologică* reprezintă impunere a voinţei sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derîdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin ameninţări verbale, prin afişare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere a realizării profesionale, interzicere a frecventării instituţiei de învăţămînt; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acţiuni cu efect similar și *violenţă economică* – privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existenţă primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate; abuz de variate situaţii de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi şi dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuz de a susţine familia; impunere la munci grele şi nocive în detrimentul sănătăţii, inclusiv a unui membru de familie minor; alte acţiuni cu efect similar.

Norma menționată apreciază *violența fizică* ca vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

Determinând faptul existenței *violenței psihologice*, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că din definiția legală a acestuia tip de violență rezultă că manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale.

Totodată, **nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.**

În același timp, Colegiul subliniază că în cadrul examinării cererii privind eliberarea ordonanței de protecție ca victimă a violenței în familie, urmează a fi verificat dacă sub pretextul existenței violenței în familie, *nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.*

Conform art.3 alin.(2) din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, subiecţi ai violenţei în familie pot fi:

a) în condiţia conlocuirii - persoanele aflate în relaţii de căsătorie, de divorţ, de concubinaj, de tutelă şi curatelă, rudele lor pe linie dreaptă sau colaterală, soţii rudelor, alte persoane întreţinute de acestea;

b) în condiţia locuirii separate - persoanele aflate în relaţii de căsătorie, copiii lor, inclusiv cei adoptivi, cei născuți în afara căsătoriei, cei aflați sub tutelă sau curatelă, alte persoane aflate la întreținerea acestora.

Din materialele dosarului rezultă că, *****și Șevcenco Ivan sunt soți, conlocuiesc separat, și prin urmare sunt subiecți ai violenței în familie, în sensul art. 3 alin. (2) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie.

Astfel, la 13 noiembrie 2025, avocatul Ludmila Goncearenco, în interesele victimei Șevcenco Elizaveta, a depus cerere privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor admise de către agresorul Șevcenco Ivan.

Ca temei de solicitare a eliberării ordonanței de protecție, pretinsa victimă a invocat că, este insultată, numită cu cuvinte injurioase, necenzurate și ofensatoare, de natură să-i aducă atingere onoarei, demnității și reputației sale, este amenințată și nu poate să-și ridice bunurile personale.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul ***** din 13 noiembrie 2025 a fost respinsă cererea depusă de avocatul Ludmila Goncearenco, în interesele victimei Șevcenco Elizaveta, privind eliberarea ordonanței de protecție ca victimă a violenței în familie.

Iar la 19 noiembrie 2025, prin intermediul oficiului poștal, avocatul Ludmila Goncearenco, în interesele victimei Șevcenco Elizaveta, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul ***** din 13 noiembrie 2025, solicitând amiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu pronunţarea unei noi hotărâri de admitere a cererii, cu eliberarea ordonanței provizorii.

Raportând la caz prevederile legale evocate supra, Colegiul judiciar constată că, instanța de fond corect a reținut toate circumstanțele cauzei și a luat în considerație toate probele prezentate pentru a ajunge la concluzia de a respinge cererea privind emiterea unei ordonanțe de protecție.

În acest sens, Colegiul civil menționează că, în prezenta speță nu a fost confirmat faptul aplicării violenței fizice, psihologice sau economice în privința Elizavetei Șevcenco. Or, din probatoriul administrat la materialele cauzei nu s-a putut identifica nicio circumstanță, în baza căreia ar putea fi determinată existența și aplicarea violenței fizice și psihologice, economice, sau pericolului aplicării violenței.

Se evidențiază că, prin cererea de recurs depusă, s-a invocat dezacordul cu încheierea emisă și că, la examinarea cererii de aplicare a măsurilor de protecție instanța de fond a dat o apreciere greșită circumstanțelor cauzei, nu s-a expus asupra probelor audio/video și că, agresorul o amenință și o injură.

Într-adevăr s-a stabilit că, victima s-a adresat organelor de drept și au fost întocmite chestionarele de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie - **mediu** (f.d. 11-18), s-a adresat medicului de familie și neurolog, sunt capturi de ecran ale convorbirilor și postare de pe rețea de socializare, însă aceste împrejurări nu duc la aplicarea violenței psihologice, economice și fizice îndelungate, or, aceste aspecte nu indică intenția agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință, ci se urmărește soluționarea altor litigii familiale (ridicarea bunurilor, procesul de divorț existent pendinte în instanța de judecată).

Colegiul civil statuează că, instanța de fond a constatat corect circumstanțele cauzei și a stabilit faptul că, victima, *****nu a prezentat probe ce ar confirma riscul real şi imediat de violenţă fizică, psihologică și economică din partea presupusului agresor Șevcenco Ivan, ce ar pune în pericol viaţa şi sănătatea acesteia.

Așadar, aserțiunile petiționarei privind pretinsele episoade de violență psihologică/economică, instanța de fond întemeiat a constatat că, acestea nu au fost raportatre la momentul producerii lor, și în lipsa unor probe existente la data producerii acestor evenimente, nu pot fi luate în considerare pentru stabilirea existenței unui pericol actual iminent.

Reieșind din circumstanțele speței, Colegiul consideră întemeiată concluzia instanței de fond precum că, de fapt, între părţi, soți există litigii de alt caracter, și anume de ordin personal, de etică și de conduită.

De menționat că, scopul eliberării ordonanței de protecţie constă în prevenirea unui risc real şi imediat, în cazul în care acțiunile agresorului prezintă pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntîmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei, situație ce la caz nu a fost constatată și confirmată prin careva probe pertinente și concludente în acest sens.

Mai mult, se va puncta că, și în cadrul examinării cererii de recurs, reprezentantul recurentei nu a prezentat anumite probe în vederea confirmării violenței aplicate față de aceasta.

Prin urmare, neavând un temei legal de casare a încheierii contestate, Colegiul consideră necesar de a respinge cererea de recurs înaintată.

Din considerentele menționate şi având în vedere faptul că, încheierea primei instanțe este una întemeiată şi legală, fiind aplicate corect normele de drept material şi procedural, iar motivele invocate de către recurentă sunt lipsite de temei legal, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul şi de a menține încheierea primei instanțe.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de avocatul Ludmila Goncearenco, în interesele victimei Șevcenco Elizaveta.

Se menține încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul ***** din 13 noiembrie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Nicolae Ghedrovici

Diana Corlăteanu